Lietas Nr.C33491515
Lietas arhīva Nr.CA-0647-19/4
ECLI:LV:RAT:2019:0923.C33491515.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 23.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Freimanis
tiesnese Ilze Ramane
tiesnese Lelde Grauda
ar tiesas sēžu sekretāri Lieni Alksni,
piedaloties zvērinātam advokātam Jānim Vilderam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret SIA „AKATRANS" ar trešo personu Apvienoto daudznozaru arodbiedrību par darba algas un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar SIA „AKATRANS" iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 3.augustā /pers. D/ (turpmāk – prasītājs) cēla prasību Rīgas rajona tiesā pret SIA „AKATRANS" (turpmāk – atbildētāja) par darba algas 11 898,13 EUR, atlīdzības par morālo kaitējumu 2000,00 EUR un atlīdzības saskaņā ar Darba likuma 42.panta pirmo daļu 6 372,15 EUR apmērā piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 5.augustā starp atbildētāju un prasītāju noslēgts darba līgums Nr.2-7/074 (turpmāk – darba līgums) un prasītājs pieņemts darbā par autovadītāju – ekspeditoru (profesijas kods 833202). Kā papilduzdevums noteikts krāvēja – ekspeditora darba veikšana. Prasītājam bija jāpiedalās pasūtījuma iekraušanā automašīnā, jāaizved pasūtījums līdz pasūtītājam un jāpiedalās automašīnas izkraušanā. Prasītājs iesniedza atbildētājai pārskatus par paveikto darbu un par nostrādātā laika daudzumu, un viņam tika aprēķināta alga, bet netika sniegta informācija par darba algas aprēķināšanas kārtību un darba samaksas sistēmu.

Ņemot vērā, ka prasītājam izmaksātā darba alga aprēķināta nepareizi, viņš veicis savus aprēķinus, kuros konstatējis, ka par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2016.gada martam viņam nav izmaksāti 11 898,13 EUR, kurus lūdz piedzīt no atbildētājas.

[1.2] Ievērojot, ka nav saņēmis paskaidrojumu par to, kā tiek aprēķināta darba alga, prasītājs savu tiesību aizstāvēšanai vērsies arodbiedrībā. Sakarā ar atbildētājas pārkāpumiem 2014.gada 28.janvārī arodbiedrība vērsusies Valsts darba inspekcijā. 2014.gada 28.aprīļa atbildē Valsts darba inspekcija norādījusi, ka darba līgums sastādīts ar likuma pārkāpumiem. Valsts darba inspekcijas vadītāja, izlases kārtā veicot darba samaksas aprēķinu pārbaudi, konstatējusi, ka atbildētājas uzrādītajos 2013.gada aprēķinos nav norādes par nostrādātajām stundām, 2014.gada aprēķinos konstatēti tādi paši pārkāpumi.

Ievērojot Valsts darba inspekcijas darba līgumā konstatētos pārkāpumus un pamatojoties uz Darba likuma 42.pants pirmo daļu prasītājs uzskata, ka atbildētājai pastāv pienākums izmaksāt atlīdzību vismaz sešu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā par līguma pārkāpumiem, kas veido 6 372,15 EUR.

[1.3] Atbildētāja vērsusies Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Olaines iecirknī par naudas izspiešanu no prasītāja puses. Saistībā par minēto policijas darbinieki prasītāju pratinājuši, bet likuma pārkāpumus no prasītāja puses nav konstatējuši. Minētais radījis prasītājam lielu šoku un pazemojumu. Ievērojot minēto, prasītājs uzskata, ka atbildētājai pastāv pienākums kompensēt prasītājam morālo kaitējumu 2 000,00 EUR.

[1.4] Prasība pamatota ar Darba likuma 128.panta pirmo un trešo daļu, Civillikuma 1427., 1428., 1511. un 1587.pantu.

[2] 2015.gada 11.septembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

[2.1] Atbildētāja norāda, ka vienlaicīgi ar darba līgumu, prasītājs iepazīstināts ar autovadītāja amata instrukciju un līgumu par materiālo atbildību. Darba līgumā atrunāti pušu pienākumi un tiesības.

[2.2] Attiecībā par darba laiku atbildētāja norāda, ka darba laika jēdziena skaidrojums ir atrodams Darba likuma 130.pantā. Ievērojot to, ka autopārvadājuma jomā strādājošajiem nodarbinātības apstākļi ir specifiski, šajā jomā strādājošo darba laika uzskaitei ir paredzēti speciāli noteikumi – Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumi Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi", kas balstīti uz regulējumu, kas ietverts ES 2002.gada 11.marta Direktīvā Nr.2002/15/EK „Par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi".

Par darba laiku puses vienojušās darba līguma 7.1.punktā, kas nosaka „darba laiks darbiniekam saskaņots ar Konvenciju AETR Regula 3820/85 (EEK), Regula 3821/85 (EEK), noteikumi MK LR Nr.74 no 05.02.2005, noteikumi MK LR Nr.137, darba un atpūtas režīms. Darba laiks darbiniekam ir noteikts kā summētais darba laiks ar īpašiem noteikumiem (Darba likuma 140. un 148.pants)".

[2.3] Atbildētāja veikusi prasītāja darba laika uzkaiti. Prasītājs prasības pieteikumā apliecinājis, ka starp pusēm nav strīda par nostrādāto stundu skaitu un dienām, jo darba devēja tabulā norādītais atbilst prasītāja aprēķinātajām nostrādāto dienu un stundu skaitam. Tādējādi pats prasītājs secinājis, ka atbildētāja darba laiku uzskaitījusi atbilstoši Darba likuma 137.panta pirmajai daļai, precīzi uzskaitot stundas kopumā, kā arī atsevišķi virsstundas, darbu nakts laikā, svētku dienās nostrādātās stundas, starp pusēm nav strīda par nostrādāto stundu skaitu.

Attiecībā par darba samaksu atbildētāja norāda, ka par darba samaksu puses vienojušās darba līguma pielikumā Nr.1, kur norādīts, ka saskaņā ar darba līguma 3.1.punktu puses vienojas par atalgojumu 1,20 LVL/h. Pamatojoties uz darba rezultātiem un pēc noteiktiem nosacījumiem, darba devēja tiesīga noteikt atlīdzības summu.

[2.4] Pēc prasītāja pieprasījuma atbildētāja izsniegusi algas aprēķina lapiņas, kā arī savas kompetences robežās sniegusi algas aprēķina

skaidrojumu, tomēr prasītājs uzskatījis, ka nav saņēmis precīzu informāciju, un vērsies ar sūdzībām Valsts darba inspekcijā un Apvienotajā daudznozaru arodbiedrībā.

Valsts darba inspekcija veikusi pārbaudes un konstatējusi, ka darba samaksas aprēķinos nav norādīti ieturētie nodokļi un veiktās valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas. Secināts, ka atbildētāja pārstāve pēc minēto pārkāpumu konstatēšanas iesniegusi prasītājam darba samaksas aprēķinus, kas sagatavoti atbilstoši Darba likuma 71.panta prasībām.

Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvalde no 2014.gada 10.septembra līdz 2014.gada 9.oktobrim veica tematisko pārbaudi (Akts Nr.23.1.2/231). Pārbaudes ietvaros tika pārbaudīti darba līgumi, apmaksas dokumenti, darba grafiki, darba laika uzskaites tabeles, algas aprēķini un izmaksu saraksti, tahogrammas, ceļazīmes. Valsts ieņēmumu dienests nav konstatējis pārkāpumus darba samaksas aprēķinos. Izlases veidā salīdzinot tahogrammas ar darba laika uzskaiti, neatbilstība netika konstatēta.

Prasības pieteikumā iekļautais aprēķins pamatots tikai ar prasītāja vienpersoniski sagatavotajiem grafikiem, kas nepierāda prasītāja nostrādātās virsstundas, nakts stundas, svētkus. Prasītāja iesniegtie darba aprēķini/grafiki no darba devēja puses nav parakstīti, tos nav sagatavojis darba devējs, prasītāja aprēķini/grafiki nepierāda darbu veikšanu tajos norādītajā apjomā. Prasītāja iesniegtie aprēķini/grafiki jāvērtē kritiski, tos nevar atzīt par pierādījumiem, kas apstiprinātu prasībā norādīto.

[2.5] Attiecībā par morālā kaitējuma atlīdzību atbildētāja norāda, ka nav veikusi darbības, kas būtu pamats minētajam prasījumam. Valsts darba inspekcija veikusi prasītāja sūdzību pārbaudi, pārkāpumi no darba devējas puses par darba algas nepareizu aprēķināšanu vai algas neizmaksu nav konstatēti.

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu prasība apmierināta daļēji. Tiesa nosprieda piedzīt no atbildētājas prasītāja labā neizmaksāto darba samaksu par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2016.gada martam 19 396,37 EUR, ieturot no minētās summas likumā paredzētos nodokļus, noraidīt prasību daļā par atlīdzības piedziņu atbilstoši Darba likuma 42.pantam un noraidīt prasību par morālā kaitējuma piedziņu un juridiskās palīdzības saņemšanu, noteiktas prasītājam tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summa par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai); piedzīt no atbildētājas valsts labā valsts nodevu 912,34 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 48,91 EUR.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatēja, ka lietā nodibināts, ka puses noslēgušas darba līgumu, saskaņā ar kuru prasītājs pieņemts darbā par autovadītāju – ekspeditoru. Pušu starpā pastāv strīds par atalgojumu, prasītāja ieskatā viņš to nav saņēmis atbilstoši nostrādāto stundu un dienu skaitam. Atbildētāja uzskata, ka darba samaksu prasītājs saņēmis pilnā apjomā.

Prasītājs cēlis prasību par darba samaksas piedziņu par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2015.gada maijam 11 898,13 EUR apmērā.

[3.1.1] Kaut arī atbildētāja norādījusi, ka aprēķins prasītājam tika izsniegts, taču no lietas materiāliem pievienotajām lapiņām, kurām nav dots nosaukums, tiesa konstatējusi, ka šajās lapiņās norādītā informācija ir nesalasāmā, turklāt neatšifrētā veidā, tādējādi tiesai nav skaidrs, ko šie apzīmējumi ietver. Tiesa secinājusi, ka prasījums noilgst triju gadu laikā no dienas, kad aprēķins bija jāizsniedz, tātad prasītājam, iesniedzot prasību tiesā 2015.gada 3.augustā, ir tiesības prasīt darba algas piedziņu par laika posmu kopš 2013.gada augusta.

[3.1.2] Lietā nodibināts, ka algas lapiņas darba devēja neizsniedza. Šādus aprēķinus var saņemt pie darba devēja pēc speciāla pieprasījuma. Liecinieks/pers. G/ apliecinājis, ka piedalījies pušu sarunās kā arodbiedrības pārstāvis. Liecinieks var apliecināt, ka darba devēja kompromisiem nepiekrita, atbildētāja atteicās arī turpmāk izsniegt darba grafikus, kā arī izskaidrot algas aprēķināšanas sistēmu.

Liecinieks/pers. H/ apliecināja, ka nekad nav saņēmis algas aprēķina lapiņas un gala aprēķinu. Tikai pēc vēršanās Valsts darba inspekcijā atbildētāja izsniegusi gala aprēķinu. Ievērojot, ka atbildētāja nav nomaksājusi likumā noteiktos nodokļus, tad liecinieks nav saņēmis bezdarbnieka pabalstu. Minētais jautājums joprojām nav atrisināts. Strādājot pie atbildētājas, četru mēnešu laikā nav bijušas brīvdienas. Darba devējs pa telefonu ziņoja darbā ierašanās laiku, citreiz sūtīja īsziņu. Liecinieks nav iepazīstināts ar darba laika uzskaites instrukciju, nav redzējis to arī izkārtu teritorijā. Uzsākot darbu, bija jāparakstās un jāsaņem mašīnas atslēgas, kā arī dokumenti, pabeidzot darbu, viss bija jānodod un jāparakstās. Ceļa zīmes bija jānodod mehāniķim stāvvietā atbildētājas teritorijā.

Tiesa, atsaucoties uz Darba likuma 71.pantu, secinājusi, kaut arī liecinieki /pers. I/ un /pers. J/ liecināja, ka varējuši saņemt izziņas par izmaksāto darba algu, taču saskaņā ar Darba likuma nosacījumiem šāda izziņa darba devējam jāizsniedz bez īpašas prasīšanas, tāpēc par nepamatotu atzīstama atbildētājas norāde, ka uzņēmumā strādā vairāk par 100 darbiniekiem un šādu izziņu sagatavošana ir laikietilpīgs process. Darba likuma normas saistošas visiem darba devējiem.

[3.1.3] Faktu, ka atbildētāja neizsniedz darba samaksas aprēķinu, kā arī neizskaidro darbiniekam aprēķināto darba algu, apliecina arī lietas materiāliem pievienotā 2014.gada 28.aprīļa Valsts darba inspekcijas atbilde trešajai personai. Atbildē norādīts, ka pušu noslēgtajā darba līgumā ietverta vienošanās par papildu darbu veikšanu, taču nav norādīta papildu samaksa par veikto papildu darbu, kas ir pretēji Darba likuma 65.panta nosacījumiem. Tāpat Valsts darba inspekcija konstatēja, ka autovadītājiem uzņēmumā tiek maksātas gan prēmijas, gan piemaksas par papildu darbu. Pārbaudes laikā atbildētāja uzrādīja bonusu sistēmu, kura nebija datēta un parakstīta, tāpat netika konstatēts, ka ar šo bonusa sistēmu būtu iepazīstināti arī darbinieki. Veicot 2014.gada darba samaksas pārbaudi, Valsts darba inspekcija konstatēja, ka aprēķinos nav norādes par nostrādātajām stundām dienās un kopumā par mēnesi, t.sk. par nakts darbu un darbu svētku dienās. 2014.gada darba samaksas aprēķinos nav norādīti atskaitījumi – ieturējumi, nodokļi un sociālās apdrošināšanas iemaksas. Par konstatētajiem pārkāpumiem Valsts darba inspekcija uzsāka lietvedību administratīvo pārkāpumu lietā. Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 5.janvāra spriedumu atstāts spēkā Valsts darba inspekcijas 2014.gada 27.augusta lēmums, ar kuru atbildētājai piemērots administratīvais sods par konstatētajiem pārkāpumiem attiecībā uz darbinieku darba laika uzskaiti, veikto aprēķinu, ieturētajiem nodokļiem un darba samaksas aprēķinu neizsniegšanu.

[3.1.4] No minētā pirmās instances tiesa konstatējusi – kaut arī atbildētāja ved darba laika uzskaites tabeles, tomēr tiesā tās nav iesniegtas. No liecinieku liecībām secināts, ka darbinieki, kas pilda autovadītāja pienākumus, uzsākot darba dienu un pabeidzot darbu, parakstās žurnālā, taču arī šāda žurnāla noraksts tiesā netika iesniegts. Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa secināja, ka atbildētājas norādītā darba laika aprēķināšanas metodika neapstiprinās ar pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar noteikumu 18.punktu darba devējam ir pienākums pēc valsts vai pašvaldības kontroles institūciju pieprasījuma uzrādīt transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika uzskaites datus, kā arī šo noteikumu 17.punktā minētos dokumentus, protokolus un citus attiecīgos datus par pārbaudēm. Kaut arī tiesa pieprasīja šādu pierādījumu iesniegšanu lietā, darba devēja minētos apliecinājumus tiesā neiesniedza.

[3.1.5] Savukārt attiecībā uz prasītāja uzskaitīto darba laiku tiesa konstatējusi, ka prasītāja norādītā informācija apstiprinās ar lietas materiāliem pievienotajām SIA „MAXIMA Latvija" maršrutu lapu kopijām, kurās atspoguļota informācija par autovadītāja – prasītāja – kravu piegādes laikiem klientam. Kaut arī atbildētāja norādīja, ka šādu pierādījumu dokumentu oriģināli lietā nav iesniegti, taču to atbilstību oriģinālam neapstrīdēja, kā arī tiesā neiesniedza pieteikumu par dokumentu viltojumu. SIA „MAXIMA Latvija" sniedza tiesai atbildi, ka dokumentu oriģinālus nesaglabā, jo tie tiek iznīcināti pēc 2 mēnešiem. Tiesai nebija pamata apšaubīt, ka prasītājs minēto dokumentu oriģinālus nokopējis un tajos atspoguļotā informācija atbilst faktiskajiem apstākļiem.

Attiecībā par nostrādāto stundu skaits par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam, tiesa konstatējusi: 2013.gada augusts –

181,33, nakts laikā – 41,35, virsstundas – 37,33, svētku – 40,50, par papildu darbu – 107,08; septembris – 159,10, nakts laikā – 23,55, virsstundas – 0, svētku – 25,32, par papildu darbu – 99,03; oktobris – 381,33, nakts laikā – 166,22, virsstundas – 197,20, svētku – 67,05, par papildu darbu – 243,33; novembris – 384,07, nakts laikā – 138,21, virsstundas – 224,07, svētku – 86,46, par papildu darbu – 228,14; decembris – 406,00, nakts laikā – 108,52, virsstundas – 262,00, svētku – 126,01, par papildu darbu – 202,29; 2014.gada janvāris – 161,33, nakts laikā – 56,46, virsstundas – 65,33, svētku – 44,05, par papildu darbu – 105,17; februāri – 169,00, nakts laikā – 31,10, virsstundas – 9,00, svētku – 0, par papildu darbu – 111,35; martā – 169,00, nakts laikā – 24,00, virsstundas – 0, svētku – 0, par papildu darbu – 109,22; aprīlī – 164,23, nakts laikā – 22,22, virsstundas – 4,23, svētku – 0, par papildu darbu – 116,29, maijā – 145,23, nakts laikā – 145,23, virsstundas – 0, svētku – 0, par papildu darbu – 100,43.

Atsaucoties uz Darba likuma 62.panta otrajā daļā noteikto, pušu starpā noslēgtā darba līguma 3.1.punktu un pielikuma Nr.1, tiesa konstatējusi, ka darbiniekam noteikta darba samaksa 1,20 LVL/h, līdz ar to puses darba līgumā vienojušās par laika algu.

Savukārt, atsaucoties uz Darba likuma 65.panta pirmo daļu, tiesa atzinusi, ka puses vienojušās par prasītāja veicamajiem papildus darbiem, taču, kā to konstatējusi gan Valsts darba inspekcija 2014.gada 28.aprīļa lēmumā, gan apstiprinājusi Rīgas rajona tiesa 2015.gada 5.janvāra spriedumā un Rīgas apgabaltiesa 2015.gada 30.novembra spriedumā, puses nav vienojušās par darba samaksas apmēru par papildu veicamajiem darbiem. Tādējādi par pamatotu atzīta prasītāja norāde, kādā veidā būtu aprēķināma piemaksa par papildu veiktajiem darbiem – vadoties no pielīgtā atalgojuma par pamatdarba veikšanu.

[3.1.6] Tāpat tiesa pievienojās prasītāja aprēķinos norādītajai atalgojuma aprēķināšanas sistēmai, pamatojoties uz to, vai darba pienākumi tiek veikti nakts laikā vai svētku dienās.

Atsaucoties uz Darba likuma 67.panta pirmo daļu un 68.panta pirmo daļu, tiesa norādījusi, ka puses nav vienojušās par darba samaksas sistēmu attiecībā uz darbu nakts laikā, svētku laikā un attiecībā uz virsstundu darbu. Tiesa atzinusi, ka nav piemērojami Darba likuma 7.panta otrās daļas un 68.panta otrās daļas noteikumi, arī apstākļos, kad atbildētāja izstrādājusi šādu apmaksas sistēmu, taču nav pierādījis tiesai, ka ar sistēmas noteikumiem tika iepazīstināti darbinieki, pretēji tam ko tiesas sēdē apgalvoja lieciniece /pers. L/, jo liecinieki /pers. H/, /pers. N/, /pers. J/ apliecināja, ka nav tikuši iepazīstināti ar atalgojuma sistēmu un darba līgumos nav pielīgta samaksas kārtība par darbu nakts stundās un svētku dienās.

[3.1.7] Pušu pamattiesības un pamatpienākumi noteikti Darba likuma 28.panta otrajā daļā, ka ar darba līgumu darbinieks uzņemas veikt noteiktu darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, bet darba devējs – maksāt nolīgto darba samaksu un nodrošināt taisnīgus, drošu un veselībai nekaitīgus darba apstākļus. No minētā secināms, ka prasītājam kā darbiniekam ir tiesības saņemt nolīgto darba samaksu atbilstoši darba līgumā pielīgtajai darba samaksai, bet ne mazāk kā noteikts Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumos Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi".

Kaut arī atbildētāja norādījusi, ka uzņēmumā izveidojusies prakse, ka darbinieki saņem atalgojumu par faktiski izdarīto darbu un darba specifika ir saistīta ar neregulāru pasūtījumu saņemšanu, tādēļ radās situācijas, ka darbinieki bija nodarbināti un saņēma atalgojumu, tāpat pastāvēja situācijas, kad pasūtījuma nebija un darbiniekiem nebija izpildāmo darbu, par ko viņi arī nesaņēma atalgojumu, tomēr atbilstoši Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 17.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-21 atzītajam, noslēdzot darba līgumu ar normālo darba laiku un nosakot laika algas sistēmu ar stundas likmi, darba devējam jāapmaksā visas darba laika stundas, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā. No minētā sprieduma izriet, ka gadījumā, ja darba līgumā ir noteikts normālais darba laiks un darbinieks 8 h dienā un 40 h nedēļā atrodas darba devēja rīcībā, ne klientu trūkums, ne arī laika algas sistēma ar stundas tarifu likmi nedod darba devējam tiesības uzskaitīt darba laiku un maksāt darba algu pēc tā, cik ilgu laiku darbinieks sniedz pakalpojumus klientam.

Kaut arī prasītājs kopš 2014.gada maija uz darbu netiek saukts, tomēr šajā gadījumā tiesa atzinusi, ka piemērojama Darba likuma 74.panta otrā daļa par dīkstāvi.

Pirmās instances tiesas sēdē puses un uzklausītie liecinieki apliecināja, ka darba grafiki netiek sagatavoti un darbinieks uz darbu tiek izsaukts telefoniski vai nosūtot īsziņu uz darbinieka telefonu. Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka tikai darba devēja izvēlē ir aicināt vai neaicināt darbinieku pildīt darba pienākumus. Situācijā, kad darbinieks kopš 2014.gada maija netiek aicināts uz darbu, izņemot 2014.gada jūniju, kad darba devējs vēlējās atbrīvot darbinieku no darba, darba devēja vainas dēļ bijusi dīkstāve, par kuru darbiniekam pastāv tiesības saņemt vidējo izpeļņu, kuras aprēķina pamatotību atbildētājs neapstrīdēja.

Šajā gadījumā, tiesai konstatējot, ka dīkstāve radusies darba devēja vainas dēļ, jo darba devējs darbinieku darbā neizsauc, atzīstams, ka piemērojami Darba likuma 74.panta trešās daļas nosacījumi par vidējo izpeļņu.

[3.1.8] Pamatojoties uz minēto, pirmās instances tiesa par pamatotu atzina prasītāja iesniegto aprēķinu, kurā norādīts nesaņemtais atalgojumu, kas laika posmā no 2013.gada augusta līdz 2016.gada martam veido 19 396,37 EUR (bruto).

[3.2] Prasītājs lūdzis piedzīt atlīdzību, kas paredzēta Darba likuma 42.pantā kopsummā 6 372,15 EUR.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka prasītājs prasību par darba līguma atzīšanu par spēkā neesošu nav cēlis, turklāt atbildētāja apliecināja, ka darba līgums ir spēkā esošs un prasītājs joprojām atrodas darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju. Ievērojot minēto, tiesa atzinusi, ka Darba likuma 42.panta pirmajā daļā norādītais regulējums šajā strīdā nav piemērojams un prasījums noraidāms kā nepamatots.

[3.3] Prasītājs lūdzis piedzīt kompensāciju par morālo kaitējumu 2 000,00 EUR apmērā, pamatojot savu prasījumu ar atbildētāja rīcību, policijā iesniedzot nepamatotu iesniegumu par prasītāja rīcību. Ievērojot, ka prasītājs nav norādījis uz kādu normatīvo aktu balstījis savu prasījumu, pirmās instances tiesa secinājusi, ka morālā kaitējuma atlīdzība prasībās, kas izriet no darba strīdiem, skatāma tikai un vienīgi vadoties no Darba likuma 29.pantā noteiktajiem pamatiem.

Tiesa atzinusi par nepamatotu prasītāja argumentu, ka morālais kaitējums radies no paskaidrojumu sniegšanas policijā, jo katra pilsoņa pienākums ir ierasties pēc policijas aicinājuma sniegt liecības, un šāds uzaicinājums pats par sevi nevar tikt uzskatīts kā morālā kaitējuma nodarījums. Ievērojot minēto, prasība par morālā kaitējuma atlīdzību 2 000,00 EUR apmērā noraidīta kā nepamatota.

[4] 2016.gada 30.maijā atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru prasība apmierināta. Apelācijas instances tiesai lūgts prasību noraidīt pilnībā un piedzīt no prasītāja par labu atbildētājam visus tiesāšanās izdevumus.

[4.1] Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā tiesa nav pienācīgi iedziļinājusies darba strīda specifikā. Prasītāja veicamā darba īpatnība ir tāda, ka kravu pārvadājumos nepieciešams ne tikai kravu ar automašīnu pārvest no punkta A uz punktu B, bet arī to nepieciešamības gadījumā izkraut. Darba samaksa tika maksāta gan par laiku, ko prasītājs pavadījis veicot autovadītāja pienākumus kravas pārvadāšanā, gan par laiku, kurā prasītājs pildījis papildu darba pienākumu kravas izkraušanā. Prasītājam tika apmaksāts pēc abpusēji nolīgtās darba samaksas likmes kopējais laiks, ko prasītājs pavadījis darba izpildē. Darba laika uzskaiti veda pats prasītājs, iesniedzot tā pārskatus atbildētājai pēc darba pabeigšanas.

[4.2] Atsaucoties uz Darba likuma 28.panta otro daļu un Darba likuma 65.panta pirmo daļu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka spriedumā nepamatoti secināts, ka puses vienojušās par prasītāja veicamajiem papildu darbiem. Gan Valsts darba inspekcija 2014.gada 28.aprīļa lēmumā, gan Rīgas rajona tiesa 2015.gada 5.janvāra un Rīgas apgabaltiesa 2015.gada 30.novembra spriedumos apstiprinājušas, ka puses nav vienojušās par darba samaksas apmēru par papildu veicamajiem darbiem, tādējādi par pamatotu atzīstama prasītāja norāde, kādā veidā aprēķināma piemaksa par papildu veiktajiem darbiem – vadoties no pielīgtā atalgojuma par pamatdarba veikšanu.

Rīgas rajona tiesa 2015.gada 5.janvāra spriedumā lietā Nr.C133055414 nav konstatējusi, ka puses nebūtu vienojušās par darba samaksas apmēru par papildu veicamajiem darbiem. Šāda konstatācija nav atrodama arī Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 30.novembra spriedumā civillietā Nr.C29642314.

Rīgas rajona tiesa 2015.gada 5.janvāra spriedumā lietā Nr.C133055414 konstatējusi faktu, ka, neskatoties uz Valsts darba inspekcijas atklātajiem trūkumiem prasītāja darba samaksas aprēķinos, šādi dokumenti pastāv, Valsts darba inspekcijas konstatēti un pārbaudīti, turklāt Valsts darba inspekcija pārbaudījusi arī prasītāja algu aprēķinu un izmaksu sarakstus, darba algas uzskaites tabeles un darba algas aprēķinu sarakstus. Turklāt, kā tas norādīts Valsts darba inspekcijas 2014.gada 30.jūnija atbildes vēstulē Nr.2014-11-07/S192 prasītājam, algas samaksas lapas (darba samaksas aprēķinus Darba likuma 71.panta izpratnē) prasītājs saņēmis 2014.gada 8.janvārī, tādējādi izpildot Darba likuma 71.panta prasības.

Ievērojot, ka atbildētāja darba algu prasītājam maksāja ar pārskaitījumu uz viņa bankas norēķinu kontu, un pašam prasītājam nebija iebildumu vai jautājumu par tās apmēru, prasītājam darba samaksas aprēķins bija jāsaņem atbildētājas grāmatvedībā, ko prasītājs nav darījis.

[4.3] Saistībā ar prasītāja veikto darba laika uzskaiti atbildētāja norāda, ka saskaņā ar autovadītāja amata instrukcijas 2.7.punktu, prasītājam pastāv pienākums katru (darba) dienu vest maršruta lapas, atzīmējot maršrutus, kilometrus un degvielas patēriņu. Pamatojoties uz šādām paša prasītāja sagatavotām, aizpildītām maršruta lapām, kuras prasītājs iesniedza atbildētājai, tika aprēķināta darba samaksa.

Attiecībā par laika uzskaiti, atbildētāja norāda, ka prasītājs atzinis, ka starp pusēm nav strīda par nostrādāto stundu skaitu un dienām. Ievērojot minēto, atbildētāja secinājusi, ka prasītājs apstiprina viņa paša aizpildīto maršruta karšu datus.

Prasības pieteikumā nepamatoti norādīts, ka viņam nav samaksāts (piemaksāts) par papildu darba veikšanu. Maršruta karšu kopijas atrodas civillietas 1.sējuma lietas 138.-153.lapās. Šos pašrocīgi prasītāja sastādītos datus no maršruta kartēm atbildētāja grāmatvedības daļa ievadīja datorizētā sistēmā, kas uz to pamata aprēķināja prasītājam izmaksājamo atlīdzību, kas pilnā mērā prasītājam samaksāta, papildus veicot nepieciešamos maksājumus budžetā.

[4.4.] Lai pamatotu it kā nesamaksāto atlīdzību, prasītājs iesniedzis tiesai kopijas no SIA „MAXIMA Latvija" maršrutu lapām, ar kurām pamato savu aprēķinu pareizību. Atbildētāja norāda, ka maršruta lapās *(lietas 1.sējuma 154.-213.lapa)* norādītie SIA „MAXIMA Latvija" pārstāvji savus parakstus likuši vienīgi par kravas saņemšanas faktu, nevis par laiku, kad kravas mašīna kravu atvedusi un pēc tam aizbraukusi – šos datus SIA „MAXIMA Latvija" maršruta kartēs aizpildījis pats prasītājs. Turklāt nevienā no šīm maršruta kartēm nav norādes attiecīgajā maršruta kartes daļā, ka tās ir SIA „MAXIMA Latvija" saskaņotajās (iztrūkst atbildīgo SIA „MAXIMA Latvija" darbinieku paraksti).

Maršruta kartēs lielākajā to daļā iztrūkst kravas atvedēja (darba izpildītāja) paraksts, un lielākajā šo maršruta karšu vairumā ticis lietots spiedogs, līdz ar to nav zināms, kas šīs maršruta kartes vispār aizpildījis vai veicis konkrētos darbus, līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz pārvērtēt SIA „MAXIMA Latvija" maršruta kartes.

[4.5] Lai novērstu šaubas par prasītāja veiktā darba apjomu, atbildētāja veikusi visu prasītāja iesniegto dokumentu atkārtotu padziļinātu analīzi, par objektīviem datiem salīdzināšanai izmantojot katrā atbildētāja automašīnā (t.sk. arī prasītāja izmantotajās darba pienākumu izpildei) iestrādātā tahogrāfa un GPS satelītnavigācijas raidītāja datus.

No darba stundu pārskata analīzes uzskatāmi redzams, ka prasītājs norādījis patiesībai neatbilstošas ziņas gan atbildētājam iesniegtajās prasītāja pašrocīgi aizpildītajās maršruta lapās, gan arī prasītāja aizpildītajās SIA „MAXIMA Latvija" maršruta lapās, tādējādi izveidojusies situācija, ka atbildētājs, labticīgi uzticoties prasītāja iesniegtajām maršruta lapās norādītajam, nepamatoti pārmaksājis par faktiski nostrādāto darbu, kurš izrādījies mazāks par paša prasītāja norādīto darba laiku maršruta lapās.

[4.6.] Attiecībā uz prasītāja apsvērumiem, ka no 2014.gada 29.jūlija viņam radusies dīkstāve atbildētāja vainas dēļ, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka prasītājs uz darbu kopš šī datuma nav nācis, kaut regulāri no atbildētājas puses aicināts, aizbildinoties ar to, ka viņš nestrādās nolīgto darbu, jo viņam par to nemaksājot. Prasītājs izteicis iebildumus par darba laika organizācijas jautājumiem.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja paskaidro, ka prasītājs bija pilnībā iepazinies ar darba laika organizācijas īpatnībām darba pienākumu izpildē savā pārbaudes laikā, viņam tie bija pieņemami un viņš bija gatavs turpināt un turpināja darba tiesiskās attiecības (Darba likuma 51.panta otrā daļa, 140.panta pirmā daļa) līdz pat 2014.gada 29.jūlijam, kad pārstāja nākt uz darbu.

Apstākļos, kad darba līgums ir spēkā, prasītājam nav normatīvajos aktos noteikta attaisnojoša iemesla nenākšanai uz darbu kopš 2014.gada 29.jūlija. Ievērojot, ka atbildētāja regulāri aicināja prasītāju uz darbu, tad atzīstams, ka prasītājs neapmeklējis darbu neattaisnojošu iemeslu dēļ. Minētais arguments atzīstams par pamatu vidējās izpeļņas neizmaksāšanai.

[5] Izskatījusi lietu sakarā ar atbildētājas apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2017.gada 19.aprīlī nosprieda prasījumu par darba algas piedziņu apmierināt daļēji: piedzīt no atbildētājas prasītāja labā darba algu par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam – 6 379,24 EUR, ieturot likumā noteiktos nodokļus, kā arī piedzīt no prasītāja atbildētājas labā tiesas izdevumus 623,14 EUR, bet no atbildētājas valsts ienākumos – valsts nodevu 271,10 EUR, pārējā daļā prasību par darba algas piedziņu noraidīt.

[6] Atbildētāja par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru prasība apmierināta. Savukārt 2018.gada 2.janvārī Latvijas Republikas Augstākajā tiesā saņemta prasītāja pretsūdzība par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.aprīļa spriedumu, kurā lūgts atcelt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.aprīļa spriedumu daļā par darba samaksas piedziņu 13 020,13 EUR par laika posmu no 2014.gada 29.jūlija līdz 2016.gada martam un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai, pārējā daļā spriedumu atstājot negrozītu.

[8] Ar Augstākās tiesas 2018.gada 5.aprīļa rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar prasītāja pretsūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.aprīļa spriedumu, savukārt ierosināta kasācijas tiesvedība sakarā ar atbildētājas kasācijas sūdzību par minēto spriedumu.

[9] Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018.gada 20.novembra spriedumu atcelts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.aprīļa spriedums daļā, ar kuru no atbildētājas par labu prasītājam piedzīt darba samaksa 6 379,24 EUR par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam, no prasītāja par labu atbildētājai piedzīti tiesas izdevumi 623,14 EUR un no atbildētājas valsts ienākumos piedzīta valsts nodeva 271,10 EUR, nododot lietu šajā daļā jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[10] Izskatot lietu atkārtoti apelācijas instances tiesas sēdē, apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA „AKATRANS" pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Jānis Vilders uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem argumentiem.

Prasītājs/pers. D/ uzturēja prasību ar Rīgas apgabaltiesā 2019.gada 12.augustā iesniegtajiem prasības pieteikuma precizējumiem, apelācijas sūdzību neatzina.

Trešās personas Apvienoto daudznozaru arodbiedrības pārstāvis /pers. T/ uzskatīja prasību par pamatotu, savukārt atbildētājas iesniegto apelācijas sūdzību par nepamatotu.

Motīvu daļa

[11] Noklausoties prasītāja un atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, trešās personas pilnvarotā pārstāvja viedokli, pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība par darba samaksas piedziņu par periodu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada

maijam apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2018.gada 20.novembra spriedumu atcelts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.aprīļa spriedums daļā, ar kuru no atbildētājas prasītāja labā piedzīta darba samaksa 6 379,24 EUR par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam, kā arī no prasītāja atbildētājas labā piedzīti tiesas izdevumi 623,14 EUR un no atbildētājas valsts ienākumos piedzīta valsts nodeva 271,10 EUR. Ievērojot Latvijas Republikas Senāta spriedumā norādīto, prasītājs apelācijas instances tiesā veicis pārrēķinu un par minēto laika posmu uzturējis prasību par 5 106,10 EUR. Tādējādi spriedums daļā par darba algas 5 518,89 EUR, atlīdzības par morālo kaitējumu 2000,00 EUR un atlīdzības saskaņā ar Darba likuma 42.panta pirmo daļu 6 372,15 EUR piedziņu stājies likumīgā spēkā.

Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa atkārtoti izskata prasību daļā par darba samaksu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam par 5 106,10 EUR piedziņu no atbildētājas par labu prasītājam.

[12] Lietā nodibināts un par to starp pusēm nav strīda, ka 2013.gada 5.augustā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts darba līgums un prasītājs pieņemts darbā par autovadītāju – ekspeditoru (profesijas kods 833202). Kā papilduzdevums saskaņā ar darba līguma 2.3.punktu noteikts veikt krāvēja – ekspeditora darbu. Prasītājam bija jāpiedalās pasūtījuma iekraušanā automašīnā, jāaizved pasūtījums līdz pasūtītājam un jāpiedalās automašīnas izkraušanā. Prasītājs iesniedza atbildētājai pārskatus par paveikto darbu un par nostrādātā laika daudzumu.

Ņemot vērā, ka prasītāja ieskatā izmaksātā darba alga aprēķināta nepareizi, viņš veicis aprēķinus un konstatējis, ka par laika posmu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam viņam nav izmaksāti 5 106,10 EUR, ko šobrīd lūdz piedzīt no atbildētājas.

Tiesa konstatē, ka pušu starpā pastāv strīds jautājumā par atalgojumu – prasītājs norāda, ka nav saņēmis atbilstoši nostrādāto stundu un dienu skaitam atalgojumu visā savā darba pildīšanas laikā pie atbildētājas, līdz ar to vēlas saņemt darba algu par attiecīgo periodu, savukārt atbildētāja uzskata, ka darba samaksu prasītājs saņēmis.

[13] Saskaņā ar darba līguma 3.1.punktu darbiniekam alga tika maksāta saskaņā ar pielikumu Nr.1, kurš nosaka, ka puses vienojušās par atalgojumu 1,20 LVL stundā. Pamatojoties uz darba rezultātiem, pēc noteiktiem nosacījumiem, darba devējs var ar rīkojumu noteikt citu atlīdzības summu.

Savukārt saskaņā ar darba līguma 7.1.punktu darba laiks darbiniekam noteikts kā summētais darba laiks ar īpašiem noteikumiem (Darba likuma 140.pants, 148.pants).

[13.1] Latvijas Republikas Augstākās tiesa 2018.gada 20.novembra spriedumā norādīts, ka viens no lietā izskatāmajiem pamatjautājumiem attiecas uz to, vai prasītājs laikā no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam veicis papildu darbu, par kuru prasītājam pienāktos piemaksa 100 procentu apmērā no prasītājam noteiktās stundas likmes. Atbilstoši atbildētājas visas tiesvedības laikā konsekventi uzturētajiem iebildumiem prasītājam piemaksa nepienākas un kravas iekraušanas un izkraušanas, kā arī ekspeditora pienākumu izpildē pavadītais laiks apmaksājams atbilstoši darba līgumā noteiktajai stundas likmei, maksājot prasītājam par kopējo darba pienākumu izpildē pavadīto laiku, nevis dubultīgi vai vēl lielākā apmērā.

[13.2] Saskaņā ar Darba likuma 65.panta pirmo daļu darbiniekam, kas pie viena un tā paša darba devēja līdztekus nolīgtajam pamatdarbam veic papildu darbu, ir tiesības saņemt atbilstošu piemaksu par šāda darba veikšanu. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka šā panta pirmajā daļā noteiktās piemaksas apmēru nosaka darba koplīgumā vai darba līgumā.

Attiecībā uz minēto argumentu, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka ne darba līgumā, ne darba tiesības regulējošos iekšējos aktos nav konkretizēts prasītāja norādīto papilddarbu apjoms un darba samaksa. Minētais apstāklis izslēdz iespēju izvērtēt, kādu papildu darbu un vai vispār to veicis prasītājs, lai piemērotu Darba likuma 65.panta pirmo daļu.

Arī Valsts darba inspekcija 2014.gada 18.aprīļa vēsturē Apvienoto daudznozaru arodbiedrībai *(lietas 1.sējuma 20.lapa)* norādījusi, ka darba līguma 3.2.punktā noteikts, ka darba devēja pēc saviem ieskatiem par kvalitatīvu vai papildu darba pienākumu veikšanu ar rīkojumu var noteikt piemaksu. Tātad piemaksa prasītājam par papildu darbu netika noteikta kā obligāta.

[13.3] Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumi Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" nosaka prasības attiecībā uz darba laika organizēšanu, ievērošanu un tā uzskaiti transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, kuri veic pārvadājumus ar transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu.

Saskaņā ar minēto noteikumu 2.1.apakšpunktu transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laiks: laikposms no darba sākuma līdz beigām, kad transportlīdzekļa apkalpes loceklis ir savā darba vietā darba devēja rīcībā un pilda šādas ar pārvadājumu saistītas funkcijas: vada transportlīdzekli, iekrauj vai izkrauj kravu, veic funkcijas, kas saistītas ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, tīra transportlīdzekli vai veic tā tehnisko apkopi, veic citus darbus, lai nodrošinātu transportlīdzekļa, tā pasažieru vai kravas drošību, vai pilda uzdevumus, kas saistīti ar iekraušanas un izkraušanas darbu uzraudzību, arī kārto formalitātes ar policiju, muitu, imigrācijas vai citām iestādēm.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītājs periodā no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam nav veicis papildu darbu, par kuru prasītājam pienāktos piemaksa 100 procentu apmērā no noteiktās stundas likmes.

Minēto Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" 2.1.punkts nosaka funkcijas, kuras veic transportlīdzekļa apkalpes loceklis. Lietas izskatīšanā laikā nav apstiprinājies, ka prasītājs veicis vēl kādu minētajā punktā papildu funkciju, kas ļautu vērtēt papildu darbu veikšanu no prasītāja puses, par ko viņam atlīdzināma piemaksa atbilstoši Darba likuma 65.panta pirmajai daļai.

[14] Puses darba līguma 7.1.punktuā noteikušas summēto darba laiku ar īpašiem noteikumiem.

Atbilstoši Darba likuma 140.panta pirmajai daļa, ja darba rakstura dēļ nav iespējams ievērot attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo dienas vai nedēļas darba laika ilgumu, darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem var noteikt summēto darba laiku, lai darba laiks pārskata periodā nepārsniegtu attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo darba laiku. Ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, darba devējam ir pienākums par to rakstveidā informēt darbinieku, norādot pārskata perioda ilgumu, kā arī laikus iepazīstināt darbinieku ar darba grafiku.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa *(likuma redakcijā, kas bija spēkā strīdus periodā no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam)* noteica, ka darbs, kuru darbinieks veic virs pārskata periodā noteiktā normālā darba laika, uzskatāms par virsstundu darbu.

Saskaņā ar Darba likuma 67.panta pirmo daļu darbinieks, kas veic nakts darbu, saņem piemaksu ne mazāk kā 50 procentu apmērā no viņam noteiktās stundas vai dienas algas likmes.

Augstākās tiesa spriedumā norādījusi, ka no minētās tiesību normas izriet, ka piemaksu darbinieks saņem par nakts darbu, nevis par darbu nakts laikā kā tādu. Jēdziena „nakts darbs" definīcija ietverta Darba likuma 138.panta pirmajā daļā – nakts darbs ir ikviens darbs, ko veic nakts laikā vairāk nekā divas stundas. Savukārt atbilstoši iepriekš minētajai normai ar nakts laiku saprotams laikposms no pulksten 22 līdz 6.

Savukārt Darba likuma 148.panta otrā daļa nosaka, ka šā likuma 138.panta pirmās daļas, 142.panta pirmās daļas, 143.panta pirmās daļas un

145.panta noteikumus, ievērojot darba drošības un veselības aizsardzības principus, kā arī nodrošinot pietiekamu atpūtu, var neattiecināt uz darbiniekiem, kuri nodarbināti uzņēmumā, kas nodrošina pasažieru un kravu autopārvadājumus, pārvadājumus pa gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem, un kuru darbs vai nodarbošanās saistīta ar izbraukumiem vai pārvietošanos.

Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" paredz, ka par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītājs veicis darbu nakts laikā, tas ir laikposmā no pulksten 22 līdz 6, tomēr speciālie noteikumi un Darba likuma 148.panta otrā daļa nosaka, ka uz prasītāju var netikt attiecināti 138.panta pirmās daļas noteikumu, ievērojot darba drošības un veselības aizsardzības principus, kā arī nodrošinot pietiekamu atpūtu, ko precīzāk paredz Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi". Darba līgumā puses par nakts darbu nav vienojušās.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs nepamatoti aprēķinājis piemaksu par nakts darbu.

[15] Savukārt attiecībā uz darbu brīvdienās, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka gadījumā, kad nolīgts summētais darba laiks, tad par darbu svētku dienās ir izmaksājama piemaksa saskaņā ar Darba likuma 68.pantu, kas nosaka, ka darbinieks, kas veic virsstundu darbu vai darbu svētku dienā, saņem piemaksu ne mazāk kā 100 procentu apmērā no viņam noteiktās stundas vai dienas algas likmes, bet, ja nolīgta akorda alga, – ne mazāk kā 100 procentu apmērā no akorddarba izcenojuma par paveiktā darba daudzumu.

Summētā darba laika darbiniekiem darbs norit atbilstoši izstrādātajam maiņu grafikam. Tādējādi darbs sestdienās un svētdienās, kas normāla laika nodarbinātajiem ir brīvdienas, summētā darba laika darbiniekiem nav uzskatāms par darbu brīvdienā un ir apmaksājams atbilstoši nolīgtajai darba samaksai.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka prasītājs nepamatoti norādījis arī pozīciju – darbs brīvdienā, tādējādi minētās pozīcijas pārbaudei nav pamata.

[16] Apelācijas instances tiesa algas aprēķinā atzīst par pamatotu prasītāja uzrādīto stundu un darba dienu aprēķinu *(lietas 6.sējuma 51.-64.lapa)*. Lietā noskaidrots, ka darba laika uzskaiti veda prasītājs, iesniedzot tā pārskatus atbildētājai pēc darba pabeigšanas.

Attiecībā uz prasītāja uzskaitīto darba laiku Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītāja norādītā informācija apstiprinās ar lietas materiāliem pievienotajām SIA „MAXIMA Latvija" maršrutu lapu kopijām, kurās ir atspoguļota informācija par autovadītāja kravu piegādes laikiem klientam.

No prasītāja autovadītāja amata instrukcijas 2.7.punkta izriet, ka prasītājam pienākumi ir katru dienu vest maršruta lapas, atzīmējot maršrutus, kilometrus un degvielas patēriņu. Nav šaubu, ka prasītājs godprātīgi aizpildījis minētās maršruta lapas, atbilstoši veidlapā paredzētajai iedaļai to aizpildot un norādot arī laiku, kad kravas mašīna ir kravu atvedusi un pēc tam aizbraukusi, tā kā atbildētājam iepriekš nav bijušas sūdzības par to, ka minētās maršruta lapas būtu aizpildītas nepamatoti.

Lai arī atbildētāja atsaukusies uz visu prasītāja iesniegto dokumentu atkārtotu padziļinātu analīzi, par objektīviem datiem salīdzināšanai izmantojot katrā atbildētāja automašīnā (t.sk. arī prasītāja izmantotajās darba pienākumu izpildei) iestrādātā tahogrāfa un GPS satelītnavigācijas raidītāja datus konkrētajā laika posmā, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja darba algu aprēķinājusi, vadoties no prasītāja iesniegtajiem datiem par nostrādāto laiku. Ievērojot, ka apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis norādīja, ka starp pusēm nav strīda par nostrādāto stundu skaitu, Civillietu tiesas kolēģijas atzīst par iespējamu aprēķinus veikt pēc prasītāja uzrādīto nostrādāto dienu un stundu skaita.

[17] Civillietu tiesas kolēģija no prasītāja iesniegtā aprēķina konstatē:

[17.1] 2013.gada nedēļā no 7.augusta līdz 11.augustam nostrādātas 39 stundas un 16 minūtes *(10 stundas 56 minūtes + 5 stundas 43 minūtes + 4 stundas 53 minūtes + 10 stundas četrdesmit divas minūtes + 7 stundas 2 minūtes)* (minētais aprēķins izmantots arī turpmāk);

2013.gada nedēļā no 12.augusta līdz 18.augustam nostrādātas 45 stundas un 53 minūtes;

2013.gada nedēļā no 19.augusta līdz 25.augustam nostrādātas 33 stundas un 6 minūtes;

2013.gada nedēļā no 26.augusta līdz 31.augustam nostrādātas 71 stunda un 40 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2013.gada augustā nostrādājis 189 stundas un 55 minūtes (prasītājs nepamatoti norādījis 190 stundas un 53 minūtes). Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 228,43 LVL *(189,88 stundas x 1,203 LVL).*

Laika posmā no 2013.gada 7.augusta līdz 2013.gada 31.augustam bijušas 18 darba dienas, līdz ar to prasītājs pamatoti aprēķinājis mēneša darba stundu skaitu – 144 stundas *(18 darba dienas x 8 stundas)*, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam.

Ievērojot minēto, prasītājs 2013.gada augustā nostrādājis 45,88 virsstundas *(189,88 stundas – 144 stundas)*, par kurām pienākas atlīdzība 55,19 LVL.

Ņemot vērā minētos aprēķinus darba samaksu augustā veido 283,62 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 403,55 EUR. Darba devēja (atbildētāja) izmaksājusi darba algu 672,46 EUR apmērā, kurā iekļauta arī piemaksa un komandējums.

[17.2] 2013.gada 1.septembrī (svētdiena) nostrādātas 30 minūtes;

2013.gada nedēļā no 2.septembra līdz 8.septembrim nostrādātas 45 stundas un 22 minūtes;

2013.gada nedēļā no 9.septembra līdz 15.septembrim nostrādātas 37 stundas un 8 minūtes;

2013.gada nedēļā no 16.septembra līdz 22.septembrim nostrādātas 33 stundas un 35 minūtes;

2013.gada nedēļā no 23.septembra līdz 29.septembrim nostrādātas 43 stundas un 47 minūtes;

2013.gada 30.septembrī (pirmdiena) nostrādātas 6 stundas un 4 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2013.gada septembrī nostrādājis 166 stundas un 26 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 200,22 LVL *(166,43 stundas x 1,203 LVL)*.

2013.gada septembrī bijusi 21 darba diena, līdz ar to mēneša darba stundu skaits veido 168 stundas *(21 darba dienas x 8 stundas)*, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam, tādējādi prasītājam nav aprēķināma atlīdzība par virsstundu darbu, jo stundu skaits attiecīgajā mēnesī netika pārsniegts.

Ņemot vērā minētos aprēķinus darba samaksu 2013.gada septembrī veido 200,22 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 284,89 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 536,61 EUR apmērā, kurā iekļauta arī piemaksa un komandējums.

[17.3] 2013.gada nedēļā no 1.oktobra līdz 6.oktobrim nostrādātas 68 stundas un 57 minūtes;

2013.gada nedēļā no 7.oktobra līdz 13.oktobrim nostrādātas 110 stundas un 50 minūtes;

2013.gada nedēļā no 14.oktobra līdz 20.oktobrim nostrādātas 93 stundas un 44 minūtes;

2013.gada nedēļā no 21.oktobra līdz 27.oktobrim nostrādātas 79 stundas un 53 minūtes.

2013.gada nedēļā no 28.oktobra līdz 31.oktobrim nostrādātas 57 stundas un 24 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2013.gada oktobrī nostrādājis 410 stundas un 48 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 494,19 LVL *(410,80 stundas x 1,203 LVL)*.

2013.gada oktobrī bijušas 23 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 184 stundas *(23 darba dienas x 8 stundas)*.

Ievērojot minēto, prasītājs 2013.gada oktobrī nostrādājis 226,80 virsstundas *(410,80 stundas – 184 stundas)*, par kurām pienākas atlīdzība 272,84 LVL.

Ņemot vērā minētos aprēķinus darba samaksu 2013.gada oktobrī veido 767,03 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 1 091,39 EUR. Darba devēja (atbildētāja) izmaksājusi darba algu 1 006,48 EUR apmērā, kurā iekļauta komandējuma nauda 56,00 LVL jeb 79,69 EUR. Līdz ar to prasītājam neizmaksātā darba alga – 164,60 EUR (*84,91 EUR + 79,69 EUR)*.

[17.4] 2013.gada nedēļā no 1.novembra līdz 3.novembrim nostrādātas 41 stunda un 9 minūtes;

2013.gada nedēļā no 4.novembra līdz 10.novembrim nostrādātas 95 stundas un 52 minūtes;

2013.gada nedēļā no 11.novembra līdz 17.novembrim nostrādātas 80 stundas un 41 minūte;

2013.gada nedēļā no 18.novembra līdz 24.novembrim nostrādātas 96 stundas un 50 minūtes, tajā skaitā 14 stundas un 40 minūtes svētku dienā;

2013.gada nedēļā no 25.novembra līdz 30.novembrim nostrādātas 56 stundas un 48 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2013.gada novembrī nostrādājis 371 stundu un 20 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 446,71 LVL *(371,33 stundas x 1,203 LVL)*.

2013.novembrī bijušas 20 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 160 stundas *(20 darba dienas x 8 stundas)*.

Ievērojot minēto, prasītājs 2013.gada novembrī nostrādājis 211,33 virsstundas (371,33 stundas – 160 stundas), par kurām pienākas atlīdzība 254,23 LVL. Par darbu svētku dienā par 14 stundām un 40 minūtēm – 17,65 LVL *(14,67 stundas x 1,203 LVL)*.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2013.gada novembrī veido 718,59 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 1 022,46 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 1 078,72 EUR, kurā iekļauts komandējums 128,00 LVL jeb 182,13 EUR. Līdz ar to prasītājam neizmaksātā darba alga – 125,87 EUR *(1 022,46 EUR – (1 078,72 EUR - 182,13 EUR))*.

[17.5] 2013.gada pirmajā decembrī nostrādās 17 stundas un 50 minūtes;

2013.gada nedēļā no 2.decembra līdz 8.decembrim nostrādātas 92 stundas un 45 minūtes;

2013.gada nedēļā no 9.decembra līdz 15.decebrim nostrādātas 92 stundas un 57 minūtes;

2013.gada nedēļā no 16.decembra līdz 22.decembrim nostrādātas 86 stundas un 19 minūtes;

2013.gada nedēļā no 23.decembra līdz 29.decembrim nostrādātas 77 stundas un 14 minūtes; tajā skaitā 23 stundas un 15 minūtes svētku dienās;

2013.gada 30. un 31.decembrī nostrādātas 22 stundas un 29 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2013.gada decembrī nostrādājis 389 stundas un 34 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 468,65 LVL *(389,57 stundas x 1,203 LVL)*.

2013.decembrī bijušas 18 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 144 stundas *(18 darba dienas x 8 stundas)*.

Ievērojot minēto, prasītājs 2013.gada decembrī nostrādājis 245,57 virsstundas *(389,57 stundas – 144 stundas)*, par kurām pienākas atlīdzība 295,42 LVL. Par darbu svētku dienā par 23 stundām un 15 minūtēm – 27,97 LVL *(23,25 stundas x 1,203 LVL)*.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2013.gada decembrī veido 792,04 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 1 126,97 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 923,39 EUR, kurā iekļauts komandējums 300,00 LVL jeb 426,86 EUR. Līdz ar to prasītājam neizmaksātā darba alga – 630,44 EUR *(1 126,97 EUR – (923,39 EUR – 426,86 EUR))*.

[17.6] 2014.gada nedēļā no 1.janvāra līdz 5.janvārim nostrādātas 32 stundas un 57 minūtes;

2014.gada nedēļā no 6.janvāra līdz 12.janvārim nostrādātas 80 stundas un 7 minūtes;

2014.gada nedēļā no 13.janvāra līdz 19.janvārim nostrādātas 35 stundas un 35 minūtes;

2014.gada nedēļā no 20.janvāra līdz 26. janvārim nostrādātas 0 stundas un 0 minūtes (darbinieka darbnespēja);

2014.gada nedēļā no 27.janvāra līdz 31.janvārim nostrādātas 12 stundas un 50 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2014.gada janvārī nostrādājis 161 stundu un 29 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 194,26 LVL *(161,48 stundas x 1,203 LVL)*.

2014.gada janvārī bijušas 22 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 176 stundas *(22 darba dienas x 8 stundas)*.

Ievērojot minēto, prasītājs 2014.gada janvārī nav nostrādājis virsstundas.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2014.gada janvārī veido 194,26 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 276,41 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 781,77 EUR, kurā iekļauta atlīdzība saistībā ar darbnespējas lapu A no 2014.gada 18.janvāra līdz 2014.gada 27.janvārim.

[17.7] 2014.gada 1. un 2.februārī nostrādātas 0 stundas un 0 minūtes;

2014.gada nedēļā no 3.februāra līdz 9.februārim nostrādātas 60 stundas un 30 minūtes;

2014.gada nedēļā no 10.februāra līdz 16.februārim nostrādātas 36 stundas un 30 minūtes;

2014.gada nedēļā no 17.februāra līdz 23.februārim nostrādātas 34 stundas un 25 minūtes;

2014.gada nedēļā no 24.februāra līdz 28.februārim nostrādātas 38 stundas un 15 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2014.gada februārī nostrādājis 169 stundas un 40 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 204,11 LVL *(169,67 stundas x 1,203 LVL)*.

2014.gada februārī bijušas 20 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 160 stundas *(20 darba dienas x 8 stundas)*.

Ievērojot minēto, prasītājs 2014.gada februārī nostrādājis 9,67 virsstundas *(169,67 stundas – 160 stundas)*, par kurām pienākas atlīdzība 11,63 LVL.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2014.gada februārī veido 215,74 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 306,97 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 376,42 EUR.

[17.8] 2014.gada 1. un 2.martā nostrādās 0 stundas un 0 minūtes;

2014.gada nedēļā no 3.marta līdz 9.martam nostrādātas 39 stundas un 10 minūtes;

2014.gada nedēļā no 10.marta līdz 16.martam nostrādātas 35 stundas un 50 minūtes;

2014.gada nedēļā no 17.marta līdz 23.martam nostrādātas 34 stundas un 40 minūtes;

2014.gada nedēļā no 24.marta līdz 30.martam nostrādātas 38 stundas un 43 minūtes;

2014.gada 31.martā nostrādātas 8 stundas un 20 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2014.gada martā nostrādājis 156 stundas un 43 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 188,53 LVL *(156,72 stundas x 1,203 LVL)*.

2014.gada martā bijušas 21 darba diena, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 168 stundas *(21*

darba diena x 8 stundas).

Ievērojot minēto, prasītājs 2014.gada martā nav nostrādājis virsstundas.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2014.gada martā veido 188,53 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 268,25 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 320,00 EUR.

[17.9] 2014.gada nedēļā no 1.aprīļa līdz 6.aprīlim nostrādātas 36 stundas un 3 minūtes;

2014.gada nedēļā no 7.aprīļa līdz 13.aprīlim nostrādātas 41 stunda un 20 minūtes;

2014.gada nedēļā no 14.aprīļa līdz 20.aprīlim nostrādātas 35 stundas un 10 minūtes;

2014.gada nedēļā no 21.aprīļa līdz 27.aprīlim nostrādātas 29 stundas un 10 minūtes;

2014.gada nedēļā no 28.aprīļa līdz 30.aprīlim nostrādātas 29 stundas 35 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2014.gada aprīlī nostrādājis 171 stundu un 18 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 206,07 LVL *(171,3 stundas x 1,203 LVL).*

2014.gada aprīlī bijušas 20 darba dienas, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 160 stundas *(20 darba diena x 8 stundas).*

Ievērojot minēto, prasītājs 2014.gada aprīlī nostrādājis 11,3 virsstundas *(171,3 stundas – 160 stundas)*, par kurām pienākas atlīdzība 13,59 LVL.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2014.gada februārī veido 219,66 LVL *(206,07 LVL +13,59 LVL)*, kas pēc *euro* kursa atbilst 312,55 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 320,00 EUR.

[17.10] 2014.gada nedēļā no 1.maija līdz 4 maijam nostrādātas 0 stundas un 0 minūtes;

2014.gada nedēļā no 5.maija līdz 11.maijam nostrādātas 35 stundas un 20 minūtes;

2014.gada nedēļā no 12.maija līdz 18.maijam nostrādātas 35 stundas un 35 minūtes;

2014.gada nedēļā no 19.maija līdz 25.maijam nostrādātas 58 stundas un 55 minūtes;

2014.gada nedēļā no 26.maija līdz 31.maijam nostrādātas 13 stundas un 48 minūtes.

Tādējādi prasītājs 2014.gada maijā nostrādājis 143 stundas un 38 minūtes. Par minēto prasītājam pienākas darba samaksa 172,79 LVL *(143,63 stundas x 1,203 LVL).*

2014.gada maijā bijušas 21 darba diena, līdz ar to mēneša darba stundu skaits, kas atbilstu normālā darba laika stundu skaitam – 168 stundas *(21 darba diena x 8 stundas).*

Ievērojot minēto, prasītājs 2014.gada martā nav nostrādājis virsstundas.

Ņemot vērā minēto, darba samaksu 2014.gada maijā veido 172,79 LVL, kas pēc *euro* kursa atbilst 245,86 EUR. Darba devēja izmaksājusi darba algu 320,00 EUR.

[17.11] Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka periodā no 2013.gada augusta līdz 2014.maijam prasītājam nav izmaksāta darba alga 920,91 EUR apmērā *(164,60 EUR + 125,87 EUR + 630,44 EUR)*, kas piedzenama no atbildētājas par labu prasītājam, ieturot likumā noteiktos nodokļus, savukārt prasība pārējā daļā noraidāma kā nepamatota.

[18] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam tiesas pienākums, taisot spriedumu, ir izspriest arī par pušu samaksāto tiesas izdevumu atlīdzināšanu visas lietas kontekstā.

Civilprocesa likuma normas par tiesas izdevumu atlīdzināšanu attiecīgai pusei un valstij (Civilprocesa likuma 41. un 42.pants) nosaka, ka tiesas izdevumi atlīdzināmi, ievērojot proporcionalitātes principu, proti, proporcionāli apmierināto vai noraidīto prasījumu apmēram.

[18.1] Prasītājs cēlis prasību par darba algas 19 396,37 EUR, atlīdzības 6 372,15 EUR apmērā un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu 2 000 EUR apmērā, par ko, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktam, 35.panta pirmās daļas 1. un 10.punktam, valsts maksājama valsts nodeva 1 180,24 EUR apmērā. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu prasītāji prasījumos par darba samaksas piedziņu un citiem darbinieku prasījumiem, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām vai ir ar tām saistīti, no valsts nodevas samaksas valsts ienākumos ir atbrīvoti.

Ievērojot, ka apelācijas instances tiesa prasību apmierinājusi daļā par darba algas 920,91 EUR apmērā piedziņu, noraidot to 18 475,46 EUR apmērā, ņemot vērā pirmās instances tiesas noraidītās prasības apmēru – 8 372,15 EUR *(atlīdzības piedziņa 6 372,15 EUR + morālā kaitējuma atlīdzības piedziņa 2 000,00 EUR)*, ievērojot Civilprocesa likuma 41.pantā noteikto proporcionalitātes principu, par celto prasību no atbildētājas par labu valstij piedzenama nesamaksātā valsts nodeva 271,10 EUR apmērā (920,91 EUR/ 27 768,52 EUR x 100% = 3,32%; 1 180,24 EUR x 3,32% = 39,18 EUR).

[18.2] Iesniedzot apelācijas sūdzību, atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzēja prasības apmierinātajā daļā, samaksājot valsts nodevu 1 186,64 EUR *(lietas 2.sējuma 111.lapa)*. Ievērojot pārsūdzētās prasības apmēru – 19 396,37 EUR, un Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktā norādīto, par apelācijas sūdzību maksājama valsts nodeva 912,34 EUR. Ievērojot, ka apelācijas instances tiesā prasība apmierināta par summu 920,91 EUR, ievērojot proporcionalitātes principu no prasītāja atbildētājas labā piedzenama tās samaksātā valsts nodeva par apelācijas sūdzību 869,00 EUR apmērā *(920,91 EUR / 19 396,37 EUR x 100% = 4,75%; 100% - 4,75% = 95,25%; 912,34 EUR x 95,25% = 869,00 EUR)*. Ievērojot minēto, no prasītāja atbildētājas labā piedzenama valsts nodeva 869,00 EUR apmērā, bet no atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodeva 43,34 EUR *(912,34 EUR - 869,00 EUR)*.

[18.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 38.panta pirmās daļas 5.punktu, kancelejas nodeva par liecinieku uzaicināšanu maksājama 4,27 EUR apmērā. Pirmās instances tiesā prasītājs pieteica lūgumu par trīs liecinieku nopratināšanu, savukārt atbildētājs - par četru liecinieku nopratināšanu. No lietas materiāliem izriet, ka pēc prasītāja iniciatīvas pirmās instances tiesā tika aicināti un nopratināti divi liecinieki, bet pēc atbildētāja iniciatīvas – trīs liecinieki *(lietas 2.sējuma 79.-80.lapa)*, tādējādi kopā pieci liecinieki par ko būtu maksājama kancelejas nodeva 21,35 EUR apmērā *(5 x 4,27 EUR = 21,35 EUR)*. Ievērojot Civilprocesa likuma 41. un 42.pantā paredzēto proporcionalitātes principu, atbildētāja iepriekš samaksāto kancelejas nodevu *(4 x 4,27 EUR = 17,08 EUR, lietas 1.sējuma 105. un 123.lapa)* un tiesas aicinātos un nopratinātos liecinieku skaitu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka: no prasītāja atbildētājas labā ir piedzenama kancelejas nodeva 16,27 EUR *(100% - 4,75% = 95,25%; 17,08 EUR x 95,25% = 16,27 EUR)*.

No atbildētāja valsts labā būtu piedzenama kancelejas nodeva 4,27 EUR (par vienu liecinieku), bet atbildētāja kancelejas nodevu jau samaksājusi *(lietas 1.sējuma 105. un 123.lapa)*.

[18.4] Civilprocesa likuma 44.pants imperatīvi paredz ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu prasības apmierināšanas vai noraidīšanas gadījumā. Ievērojot Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 15.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-370/2016 nostiprināto viedokli (ka atbildētājs nevar prasīt tiesu pārnest izdevumus advokāta palīdzības samaksai uz prasītāju gadījumos, ja tiesa daļēji apmierinājusi prasību un piedzinusi kaut vai naudas izteiksmē pavisam niecīgu summu. Prasības daļēja apmierināšana apstiprina to, ka atbildētājs ir aizskāris prasītāja civilās tiesības un viņa vēršanās tiesā bijusi pamatota. Tas nozīmē, ka atbildētājs var lūgt atlīdzināt prasītājam ar lietas vešanu saistītos izdevumus tikai tad, ja prasība noraidīta) un to, ka prasība apmierināta daļēji. Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apmierināt atbildētāja lūgumu par ar lietas vešanu saistīto

izdevumu piedziņu no prasītāja atbildētājas labā.

[18.5] Par labu valstij ir piedzenami arī nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi. No lietā esošām izziņām par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā ir 36,10 EUR, bet apelācijas instances tiesā 6,33 EUR *(lietas 1.sējuma 2.lapa un 4.sējuma 4.lapa)* un, izskatot lietu atkārtoti apelācijas instances tiesā, 2,24 EUR *(0,56 EUR x 4 pavēstes)*, kopā – 44,67 EUR.

Izpildot pirmās instances tiesas spriedumu, prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 48,91 EUR apmērā *(2.sējuma 112.lapa)*. Ievērojot iepriekš konstatēto par prasītāja atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas valsts labā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu, šos ar lietas izskatīšanu saistītos tiesas izdevumus uzņemas valsts. Savukārt no atbildētāja būtu piedzenami 2,12 EUR apmērā *(44,67 EUR x 4,75% = 2,12 EUR)*, kurus atbildētāja jau samaksājusi *(lietas 2.sējuma 112.lapa).*

[18.6] Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka no prasītāja par labu atbildētājai piedzenami tiesas izdevumi 885,27 EUR *(valsts nodeva 869,00 EUR + kancelejas nodeva 16,27 EUR)*, bet no atbildētājas valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 43,34 EUR.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu pusēm nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[20] Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav pareizi un vispusīgi novērtējusi apstākļus un pierādījumus lietā, nepamatoti prasību par darba algas piedziņu par periodu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam apmierinot pilnībā.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt daļēji /pers. D/ prasību pret SIA „AKATRANS" par darba algas piedziņu par periodu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam.

Piedzīt no SIA „AKATRANS", reģistrācijas Nr.40003583507, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, darba algu par periodu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam 920,91 EUR *(deviņi simti divdesmit euro un deviņdesmit viens cents)*, ieturot likumā noteiktos nodokļus. Samaksa veicama uz /pers. D/ „Swedbank" AS kontu /konta nr./.

Noteikt /pers. D/, personas kods /personas kods/, tiesības pēc sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA „AKATRANS", reģistrācijas Nr.40003583507, likumiskos 6 *(sešus)* procentus gadā no piedzītā, bet nesamaksātā galvenā parāda 920,91 EUR.

/pers. D/ prasību pret SIA „AKATRANS" par darba algas piedziņu par periodu no 2013.gada augusta līdz 2014.gada maijam pārējā daļā noraidīt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „AKATRANS", reģistrācijas Nr.40003583507, tiesas izdevumus 885,27 EUR *(astoņi simti astoņdesmit pieci euro un divdesmit septiņi centi)*, samaksu veicot uz SIA „AKATRANS" „Swedbank" AS kontu Nr.LV05HABA0551002343447.

Piedzīt no SIA „AKATRANS", reģistrācijas Nr.40003583507, par labu valstij valsts nodevu 43,34 EUR *(četrdesmit trīs euro un trīsdesmit četri centi).*

Valsts nodevas samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200. Samaksu apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas apgabaltiesā.

Noteikt /pers. D/un SIA „AKATRANS" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 *(desmit)* dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Civillietu departamentā 30 *(trīsdesmit)* dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (personiskais paraksts) J.Freimanis
Tiesnese (personiskais paraksts) I.Ramane
Tiesnese (personiskais paraksts) L.Grauda